

POMPEN EN VERZUIPEN

Een blijspel in twee delen

door

BEN BERVOETS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **POMPEN EN VERZUIPEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **BEN BERVUETS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/008
ISBN 9789038517919

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5 dames – 3 heren)

VALÈRE POMPEN

ALINE VERACHTER, zijn vrouw

ISABEL, een wat oudere patiënte

STIJN POMPEN, zijn zoon

LISSA, het liefje van Stijn

ARLETTE, een oude liefde

GREET, de moeder van Valère

ROBERT VERZUIPEN, een oude 'vriend' van Valère

DECOR

De woonkamer in het huis van dokter Pompen. Een doorgang naar de voordeur en de praktijk, een deur naar de keuken en één naar de slaapkamer. Verder een raam, een zetel en tafel en stoelen. Ergens staat een kastje met een fotokader op van een oudere man. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

EERSTE DEEL

Scène 1

(’s Avonds na het spreekuur. Dokter Valère komt uit zijn spreekkamer.)

VALÈRE: Amai, amai amai. Pfff, eindelijk. Dat zit er weer op. *(neemt iets te drinken, doet zijn doktersjas uit en zwiert die op de zetel)* Als ik dit nog moet volhouden tot aan mijn pensioen, dan kunnen ze mij bij het groot huisvuil zetten. Wat kunnen sommige mensen zagen en klagen. En zij die het hardste klagen, mankeren het minste. Pfff. Was ik maar al tien jaar ouder.

ALINE: *(komt uit de keuken)* Wat is ‘t? Begint ge nu al tegen uw eigen te praten? Ge weet het, in ‘t gesticht zit het er daar vol van.

VALÈRE: Gij gaat ook niet beginnen hé. Ik ben blij dat ik efkes van de ambetante patiënten af ben. En nu begint gij nog wat te zagen.

ALINE: Maar Valère toch... ik bedoel dat toch niet slecht.

VALÈRE: Dat kan best zijn, maar ik heb vandaag al genoeg gehoord! *(doet patiënt na)* Dokter, mijne vinger doet zeer als ik hem omhoog steek? Steek hem dan niet omhoog hé! Dokter, als ik ga plassen is dat dan normaal dat het warm is? Ja, gooi dan eerst wat ijsblokjes in de pot. Alstublieft hé. En daar moet ge dan uw tijd insteken! ‘t Is nog niet erg genoeg dat ge tegenwoordig een hele database moet bijhouden en alles verantwoorden via een computersysteem waar ik niks van ken. Komen er ook nog van die flauw plezanten met hun zever ‘waarom ben rechtshandig als ik links beter kan schrijven’. *(ploft zich in de zetel)* Ik ben dat beu! Beu ben ik dat, zo beu als koude pap.

ALINE: Hoe? En ik dacht dat gij dat zo graag lust?

VALÈRE: Wat lust ik graag?

ALINE: Koude pap. Ik dacht dat ge er zot van waart?

VALÈRE: Gij zijt zot zeker. Nee, Aline, nee. Ik ben daar vies van.

ALINE: Daar verschiet ik nu van. En gij hebt daar nooit iets van gezegd?

VALÈRE: Wel, dan zeg ik het nu. Ik walg er van. Bweek.. koude pap. Met zo’n vettige vel erop. Om te kokhalzen. En die plant hier... *(wijst verslenste plant aan)* die vindt dat ook slecht. Zie maar eens hoe hij erbij hangt.

ALINE: Wat heeft die plant er nu mee te maken?

VALÈRE: Als ik iedere dag een portie koude pap over mij zou krijgen, dan zouden mijn bladeren ook gaan hangen. Maar daar gaat het niet over. Ik ben het beu, beu, beu.

ALINE: Maar wat zijt ge dan beu?

VALÈRE: Beu... biljarten met ne kromme keu.

ALINE: Maar gij biljart helemaal niet.

VALÈRE: Natuurlijk speel ik geen biljart. Allez, wat zou ik nu beu zijn?

ALINE: Ik weet niet.

VALÈRE: Het werk Aline, het werk ben ik beu. Ik geef een van de dagen mijn ontslag.

ALINE: Hoe? En ge zijt een zelfstandige?

VALÈRE: Wel ja, kan ik dan mijn ontslag niet geven?

ALINE: Aan wie ga ge dat doen? Ge zijt uw eigen baas.

VALÈRE: Wel, een van de dagen zeg ik tegen mezelf: 'Meneer dokter, ik stop er mee. Steek dat houten stokje zelf in uw strot.'

ALINE: Welk houten stokje?

VALÈRE: Waar ge mee aan uw amandelen kittelt.

ALINE: Volgens mij scheelt er wel wat aan u zenne. Zijt ge niet goed?

VALÈRE: Ik ben heel goed, super goed zelfs. Maar ik heb het gehad. Het is over en uit.

ALINE: Iedereen heeft wel eens een slechte dag. Dat gaat allemaal over. Ge zult het zien, morgen is een andere dag.

VALÈRE: Ja dat klopt, morgen is een andere dag. Want vandaag is het vrijdag. Dus morgen is het zaterdag.

ALINE: Voilà, dat is dan weeral een dag dat ge niet moet werken. Ge zijt de laatste tijd serieus veranderd zenne. Vroeger waart gij altijd zo ne opgewekte jonge, knappe man. Maar tegenwoordig zijt ge precies ne koekoek.

VALÈRE: Wat wilt ge daar nu weer mee zeggen?

ALINE: Wel, ne koekoek komt ook alleen maar buiten om goeiedag te zeggen en daarna verdwijnt hij terug naar binnen. Voor de rest hebt ge aan dat beestje ook niks.

VALÈRE: Ha, ik ben dus een koekoek? Wel, deze koekoek heeft geen zin meer in deze onzinnige discussie.

ALINE: Amai merci, dat wordt weer ne gezellige avond... en juist vandaag...

VALÈRE: Dat maakt nu toch geen verschil of dat dat nu vandaag of morgen is.

ALINE: Nee? Ik denk dat het een groot verschil maakt.

VALÈRE: Alstublieft hé Aline, wilt ge nu eens duidelijk zijn, ja? Want ik kan niet meer volgen.

ALINE: Ge weet het dus niet meer?

VALÈRE: Ik heb iedere dag zeker zo'n dertig patiënten, die allemaal hun eigen problemen hebben. De ene zit met zwarte longen, de andere heeft een scheve duim, een hart dat niet meer klopt en zo verder. Dus pardon als ik het efkes niet meer weet. Ik weet maar één ding en dat is dat ik vanavond rust wil. Want ik ben het beu. Heb ge het nu nog niet verstaan Aline!

ALINE: Gij zijt echt met verkeerde been uit bed gestapt hé. Wat zeg ik, met verkeerde been, volgens mij gewoon zonder benen. Salut, heurk! (af)

VALÈRE: Ja, stap het maar af. Da's gemakkelijk 'als ik het niet meer weet, dan stap ik het wel af.' Heel boeiend voor de relatie. Moet ge geen vrouw hebben! *(neemt nog iets om te drinken; kijkt naar de foto van zijn vader op een kastje)* Ja vader, ik weet het efkes niet meer. Het gaat me de laatste tijd niet goed meer af, man.

Heel mijn leven lijkt in mekaar te zakken als een kaartenhuisje. 't Is precies of de duivel er iets mee te maken heeft. Allez ja, er hangt precies iets boven mijne kop.

(Dan valt er een brok cement van het plafond op zijn hoofd. Op dat moment komt Stijn, zijn zoon, binnen)

Potverdomme, ziet ge wel, nu vallen de stukken al op mijne kop.

STIJN: Met mosterd of zonder?

VALÈRE: Ha, Stijn! Wat is dat van die mosterd?

STIJN: Wel, ge hadt het over kop. Dus ik vraag 'met of zonder mosterd'. Ge weet wel, dat geel spul dat ge bijvoorbeeld op kop smeert en waarvan als ge er te veel van opsmeert uwe mond in brand staat.

VALÈRE: Het is al goed hé! Gaat gij nu met uw vader zijn voeten spelen of wat? Ik weet wel wat ge bedoelt met mosterd op uwe kop zenne.

STIJN: Nee, nee, niet op uwe kop, op de kop van.... nen boterham met kop. Kop.

VALÈRE: Ja, het is al lang goed jong. Straks ben ik nog de kop van jut.

STIJN: Is dat een schoon vrouw?

VALÈRE: Wie?

STIJN: Awel, die ... Jut, is dat een schoon vrouw...? Heeft die ne flinke 'comisveur'?

VALÈRE: Onnozelaar! Iets anders, hadt ge mij nodig?

STIJN: Ik weet niet of ge het weet, maar ik woon hier wel hé. ik ben uwe zoon en gij zijt mijn vader. Compris?

VALÈRE: Ik weet het niet, maar volgens mij zit er toch iets los in uw bovenkamer. Wat zijt ge nu allemaal aan 't lullen?

STIJN: Ik ben niet aan 't lullen.

VALÈRE: Als ge niks fatsoenlijks te zeggen hebt, laat uw vader dan eens efkes... zo eens heel efkes alleen met zijn zorgen.

STIJN: Hebt gij zorgen pa? Moet ge trouwen of wat?

VALÈRE: Zeg onnozel ventje, ik ben al getrouwd hé. Ik ben getrouwd met mijn vrouw, met Aline, uw moeder. You know? Nee, ik ben het allemaal zo beu.

STIJN: Wel pa, dan heb ik nieuws dat u zal opbeuren.

VALÈRE: Goed nieuws? Dat is goed, dat kan ik gebruiken. Vooruit, leg uw kaarten eens op tafel.

STIJN: Ik heb geen kaarten. Trouwens, ik vind kaarten eentonig.

VALÈRE: Wat zegt gij nu? Kaarten is toevallig wel één van de intelligentste spellen die er zijn. Wiezen bijvoorbeeld... of pappen of poker... Hé, daar moet ge uw koppeke bijhouden. En bij strippoker moet ge zeker uw koppeke bijhouden. Verstaat ge 't?

STIJN: Pa, ik heb geen kaarten. Ik wil u alleen maar iets komen vertellen.

VALÈRE: Vooruit, vertel dan.

STIJN: Hebt ge efkes tijd?

VALÈRE: Ja, zo'n tien minuten, maar daar is al vijf minuten van voorbij door uw gezever.

STIJN: Jamaar pa, gaat ge nu efkes normaal doen, ja?

VALÈRE: Jaja, ja sorry, maar ik ben wat over mijn toeren.

STIJN: Al goed dat ge dan geen platenspeler zijt hé. Hahaha.

VALÈRE: Amai, dat is geestig, ik kan mij niet inhouden van lachen. Alles doet er zeer van.

STIJN: Ik dacht als we dan toch belachelijk doen, kan ik maar ineens meedoen.

VALÈRE: Zijt ge daarvoor gekomen, ja?

STIJN: Nee, sorry pa. Ik zal normaal doen. Is ons ma er niet?

VALÈRE: Ge ging normaal doen, dan moet ge niet over uw moeder beginnen.

STIJN: Ik zou toch graag hebben dat ze erbij is als ik het nieuws vertel.

VALÈRE: Ik dacht dat ge zaken onder mannen alleen wou bespreken?

STIJN: Nee, ons ma moet er ook bij zijn.

VALÈRE: Ga ze dan halen. Ze is in de keuken, denk ik.

STIJN: Ja, dat is goed. Maar niet gaan lopen hé pa. *(af)*

VALÈRE: Waar zou ik naar toe moeten gaan... Nu vraag ik mij toch wel af wat er zo belangrijk kan zijn.

(De bel gaat.)

Verdorie, wie kan dat nu zijn? Ik zal maar eens gaan zien. *(af)*

(Isabel, een oudere vrouw, komt binnen, gevolgd door Valère.)

ISABEL: Ik ben blij dat ik toch nog binnen mag.

VALÈRE: Mag ik vragen wat de bedoeling is? U belt aan, ik doe open, u loopt mij straal voorbij, recht mijn living in...

ISABEL: Wel meneer de dokter, nu moet u toch eens zien...

VALÈRE: Ik zie dat de praktijk niet open is mevrouw Verhongert? U bevindt zich in mijn living, in mijn privé.

ISABEL: *(ratelt door)* Mijnheer Pompen, ik ben blij dat u mij wilt ontvangen.

VALÈRE: Mevrouw Verhongert, misschien hoort u niet goed, maar de praktijk is dicht, gesloten!

ISABEL: Daarom vind ik u zo'n goeie dokter hé. U maakt altijd tijd voor uw patiënten. U ontvangt mij zelfs in uw living.

VALÈRE: *(zucht)* Luister Isabel, voor één keer zal ik u helpen, maar de volgende keer komt ge gewoon tijdens het spreekuur in mijn praktijk. Oké?

ISABEL: Wel ja... *(zet zich neer)*

VALÈRE: Waarom niet, doe alsof ge thuis zijt.

ISABEL: Wel, ik zit met het volgende. Meneer dokter, denkt u dat ik nog in verwachting zou kunnen geraken?

VALÈRE: Wablieft?

ISABEL: Wel ja, zou ik nog zwanger kunnen geraken?

VALÈRE: Maar Isabel, ge zijt 70 jaar. Dat zou nogal straf zijn hé.

ISABEL: Jamaar, ik ben altijd een straffe geweest. Zou het kunnen, denkt u?

VALÈRE: Normaal gezien kan dat niet meer. Maar er zijn al meer abnormale zaken gebeurd.

ISABEL: Het zou dus kunnen?

VALÈRE: Kunnen is nogal veel gezegd.

ISABEL: Zoudt u dat dan eens kunnen nakijken?

VALÈRE: Nakijken? Gij doet precies of gij zijt nen auto.

ISABEL: Ja, doet maar ineens een groot onderhoud. *(steekt haar benen in de lucht)*

VALÈRE: Maar dat kan ik hier nu toch niet gaan doen? Dus doet die poten, eu benen maar terug naar beneden. Het koud buffet is al gepasseerd.

ISABEL: Hela, mijn cinemazaal mag nog gezien worden zenne.

VALÈRE: Alleen de gordijnen zijn al opgebrand.

ISABEL: Als ge mij niet onderzoekt, hoe kan ik dan weten of ik nog voor nakomelingen kan zorgen?

VALÈRE: Kom na het weekend maar naar de praktijk, dan zal ik u eens goed onderzoeken.

ISABEL: Moet ik serieus tot volgende week wachten?

VALÈRE: Ja, ik heb het nu te druk en mijn kop staat er nu niet naar.

ISABEL: Goed, goed, volgende week dan hé. Maar als er iets van komt, dan zijt gij wel responsabel zenne. *(tegen zichzelf)* Kom mijn muizeke, we gaan naar huis.

VALÈRE: Zegt gij nu 'muizeke'?

ISABEL: Gij noemt uw pissertje toch ook Charel of Piet hé. *(af)*

VALÈRE: Dat gelooft ge nu toch niet hé? *(tegen foto)* Vader, dat is toch bij zijn haar gesleurd hé.

(De foto knipoogt of beweegt.)

Hé... nu word ik echt zot, geloof ik.

(Stijn en Aline komen op.)

ALINE: En dan zegt hij dat hij normaal doet. Nu staat hij weer tegen zichzelf te praten.

VALÈRE: Aline, begint niet opnieuw hé? Want anders stapt ge 't maar terug af. Dan gaat ge maar waarvan ge gekomen bent. Gone with the wind.

ALINE: Als 't zo zit, mij goed. *(wil terug weggaan)*

STIJN: Nee ma, alstublieft blijf nu hier. Ik wil jullie iets vertellen. Ga alle twee efkes zitten.

VALÈRE: Hebt ge geld nodig, is het dat?

ALINE: Laat hem nu toch eens zijn zeg doen. Doe maar manneke.

VALÈRE: Ja, 't is goed. Ik ben een en al oor.

STIJN: Vader... moeder... ik ben verloofd.

VALÈRE: Dat is goed. Allez, dat was het? *(staat recht, wil doorgaan maar draait zich dan snel weer om)* Wablieft?

ALINE: Serieus? Proficiat! En hoe lang is het al aan. Ik wist niet eens dat gij een lief hadt.

VALÈRE: Allez vooruit, dat kan er ook nog bij. Nu kan mijn dag helemaal niet meer kapot. Allez, meneer gaat trouwen. Maar met wie dat weten we nog niet zenne. Wie is 't? Nen hond met nen hoge hoed?

ALINE: Zijt gij nu niet blij voor hem?

VALÈRE: Hoe kan ik nu blij zijn, we weten nog ineens niet wie het is?

STIJN: Daarom heb ik haar uitgenodigd om morgenavond te komen eten en jullie te leren kennen.

ALINE: Maar dat is een idee.

VALÈRE: Jamaar nee hé. Ik heb hier toch ook nog wel iets te zeggen zeker.

ALINE: Valère, voor die ene keer dat uw zoon zich gaat verloven? Daar kunt ge niet nee tegen zeggen. Nee Valère, het zal nu gaan zoals ik het wil. Changement le decor.

VALÈRE: Nu begint ze nog Frans te klappen ook.... Goed, laat ze dan maar komen, maar als ze mij niet aanstaat, dan zeg ik het meteen.

STIJN: Afgesproken.

ALINE: Kom, daar moeten we op klinken.

STIJN: Doe dat morgen maar; ik moet nu naar haar. Merci hé, ma, pa... *(af)*

VALÈRE: Hij ligt al onder de sloef. Dat begint goed.

ALINE: Laat die jongen nu eens gerust! Gij moet altijd vooraf commentaar geven. Dat is al heel uw leven zo geweest.

VALÈRE: En gij hé, gij moet altijd maar zagen. Dat is ook al heel uw leven!

ALINE: Ach jong! *(af)*

VALÈRE: Hupla, ze is weeral weg.

(Er wordt opnieuw gebeld.)

Wat is dat hier voor een drukte zeg! 't Is toch geen opendeurdag zeker?

(Valère gaat de deur opendoen. Even later komt Robert binnen, gevolgd door Valère.)

ROBERT: Godverdekke zeg, gij woont hier knap Valère. Hebt ge dat allemaal verdient met dokterke te spelen?

VALÈRE: Ik zou zeggen: kom binnen en doe alsof ge thuis zijt.

ROBERT: Jamaar, ik ben al binnen hé. Hahaha. *(gaat zitten)*

VALÈRE: Ik zou zeggen: ga zitten, maar...

ROBERT: ... ik zit al. Hahaha. Ja, ge woont hier echt knap, man. En zeggen dat ge van nul begonnen zijt hé.

VALÈRE: Mag ik nu eens iets vragen? Wie zijt gij eigenlijk? Gij komt hier binnen, doet alsof ge hier thuis zijt, gaat zomaar zitten en ik ken u niet eens...

ROBERT: Hahaha, kent ge mij niet meer? Waar is de tijd Valère, dat we samen auto's en brommers gingen ratten om die daarna door te verkopen. Allez Valère, weet ge dat niet meer?! Allez, ik ben het! Ben ik dan zo veranderd in al die jaren. Ik ben nog niet vergeten dat we samen de meisjes hun rok naar beneden trokken zenne. En dan maar fingerspitzengefühl spelen. ... Allez Valère...? Weet gij dat

niet meer? Voor ons was het het hele jaar mosselseizoen. Gij en ik... allez...? Weet ge nog, Arlette met haar ferme tetten. Daar hebt gij dikwijls mee gespeeld hé?

VALÈRE: Robert...? Robert Verzuipen?!

ROBERT: Inderdaad. Robertje, Robert Verzuipen, ja. Ze noemden ons destijds de gasten van Pompen en Verzuipen.

VALÈRE: Jaja, nu dat ge zegt. Robert Verzuipen.

ROBERT: Valère Pompen? Gij zijt nog niet veel veranderd zenne.

VALÈRE: Gij ook niet hé.

ROBERT: En ge herkende me niet.

VALÈRE: Ja maar, het is ook lang geleden dat ik u gezien heb.

ROBERT: Zeg, is dat hier altijd zo droog, mijn lippen plakken precies dicht.

VALÈRE: Dat zoudt ge nochtans niet zeggen. Wat wilt ge drinken?

ROBERT: Hebt ge whisky?

VALÈRE: Ja zenne, de beste.

ROBERT: Geef me dan maar ne wodka.

VALÈRE: Da's om moeilijk te doen zeker?

ROBERT: Moeilijk? Ik? Ik ben altijd de gemakkelijkste geweest van ons twee.

VALÈRE: Waaraan heb ik de eer te danken om u na zo'n lange tijd nog eens te zien? Want dat is toch wel zeker meer dan 20 jaar geleden.

ROBERT: 24 jaar om precies te zijn. Valère, schol. *(drinkt glas in één slok uit)* Brrr, daar krijg ik het altijd warm van.

VALÈRE: Serieus? Is het al zolang geleden? Wilt ge er nog eentje?

ROBERT: Gij wilt mij zat voeren zeker? Nee, nee, straks misschien.

VALÈRE: Straks?

ROBERT: Ha ja, straks hé. We hebben toch de hele avond zeker?

VALÈRE: Ja maar...

ROBERT: Wij hebben het een en ander bij te praten hé.

VALÈRE: Jamaar ...

(Aline komt binnen.)

ALINE: Ha bezoek? Zeg, zijt gij niet die oude vriend van Valère?

VALÈRE: Nu gaan we het helemaal krijgen!

ROBERT: 't is niet waar! Aline?! Zijn jullie nog altijd samen?

ALINE: Tuurlijk.

ROBERT: Wie had dat verwacht?

VALÈRE: 't Is stil waar het niet waait hé.

ALINE: Dan is het hier heel dikwijls slecht weer zenne.

ROBERT: Ach zo...

ALINE: Maar wij hebben samen ne ferme zoon. En die gaat zich al verloven. En Valère gaat misschien stoppen met zijn praktijk en ...

VALÈRE: Aline, ge moet nu niet alles vertellen hé. Subiet gaat ge nog zeggen welke onderbroek dat ge aan hebt.

ROBERT: Jamaar, dat mag zenne. Ik zie graag knappe lingerie. Zeker als het pikante strings zijn.

ALINE: Wilt ge die eens zien, ik heb er juist een nieuwe aan.

ROBERT: Waarom niet.

VALÈRE: Aline, alstublieft hé.

ALINE: We zijn er toch maar mee aan het lachen.

VALÈRE: Lachen lachen lachen.... Ik vind dat niet om mee te lachen.

ROBERT: Jamaar, ik zei dat ook niet om te lachen zenne. Hoe pikanter, hoe plezanter.

VALÈRE: Wilde gij nu niet juist vertrekken Robert?

ROBERT: Ik? Bijlange niet. Ik heb tijd zat.

ALINE: Hebt ge al iets te drinken gekregen Robert?

ROBERT: Nee. Die Valère denkt ook aan niks hé. Ne goeie wodka zou me wel smaken... daar op de kast, tweede schap.

ALINE: Zijt gij nu niet verlegen, Valère.

ROBERT: Gij weet tenminste hoe ge een bezoeker moet ontvangen hé Aline?

ALINE: Eens een boer, altijd een boer.

VALÈRE: Dit is niet te geloven!

ROBERT: Ik ben blij jullie te zien. Wel, ik heb groot nieuws.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

